

MIDNATTSDROPPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

HÖGAKTUELLT

JESUS LEVER

NR 8

15 – 30 APRIL 1968

PRIS 1:25

Midnattsropet —

**organ för andlig
väckelse i dag**

Utkommer med ett 24-sidigt nr
den 1 och ett 20-sidigt nr den
15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
taling på postgiro nr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 28: —, halvår 15: 50, kvartal
8: —. Lösnummer 1: 25. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.
Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:
Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:
Redaktion och expedition
32 80 02, 31 71 35.

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och kan
ske genom skriftligt meddelande
till tidningens exp. eller på postens
adressförändringsblankett nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

JESUS LEVER

*Vad ljus över griften!
Han lever, o fröjd!
Fullkomnad är Skriften,
o, salighets höjd!
Från himmelen hälsad
han framgår i glans,
och världen är frälsad,
och segern är hans.
Boltvältad är stenen och inseglet bräckt,
och vaken har flytt för hans Andes fläkt,
och avgrunden bävar.
Halleluja!*

*Här var mellan ljuset
och mörkret en strid;
dock segrade ljuset
för evig tid.
Nedstörtad är Döden,
och Tron står opp
bland jordiska öden
med himmelskt hopp.
I sörjande kvinnor, vem söken I här?
Den levande ej bland de döda är:
Uppståndenen är Jesus.
Halleluja!*

*Nu stormen, o tider!
Hans verk det står fast,
som ljuset sig sprider
hans lära med hast.
Gå ut i all världen
hans sändningabud
och vittna bland svärden
och bälten om Gud
och vittna om honom, o tröst i all nöd!
Som, död för vår synd, blev genom sin död
en förstling till livet.
Halleluja!*

I. O. W.

Nr 8

15 april 1968

Årg. 9

VAD ÄR "MISSION GENOM INFÖDDA"

Av Arne Imsen

Livet far hårt fram med illusionerna. Tron måste vara fast förankrad i Nya Testamentet om icke alla snåla pust och våldsamma kast skall driva de ansatta bort från den uppriktiga troheten mot Jesus Kristus. Som nu detta med "fri evangelisation" och "mission genom infödda". Appellerna har på något sätt förlorat sin rena klang och förmår troligen av den anledningen icke riktigt entusiasmera ens de mest godtrogna. Vanryktet har nog ett direkt samband med den omdömeslöshet de ivrigaste och mest högljudda talesmännen visat i de misslyckade försöken att få det många betraktar såsom privat business se ut som mission. Oförsiktigt nog har man lanseerat metoder, som givit alla vakna iakttagare uppfattningen att man beräknande valt projekt efter alltför affärsmässiga principer. Förtroendet har rubbats

därför att inspiratörernas argument icke övertygar och deras motiv verkar grumliga. Det har lämnat fältet öppet för gissningar. En och annan har uppriktigt undrat om icke snäva vinst- och prestigehänsyn fått diktera fram huvud- och hjärtlösa initiativ i kampen om själar och positioner. Med största sannolikhet kommer tiden att bekräfta eller dementera riktigheten av sådana aningar.

Männe icke t. o. m. själva de en gång så eggande termerna "fri evangelisation" och "mission genom infödda" i dag skrämmer mer än tänder. De hade förvisso förtjänat ett långt bättre öde, ty med sin oskuldsfulla upprinnelse väckte de ursprungligen helt andra associationer. Men det var innan kapitalismen lyckats stressa "missionärerna" till korrupcion. Belastningen har knappast blivit mindre av att de ofta fått

den föga smickrande rollen vara känsloladdade slagord i en salvelsefull propaganda, som geschäftigt söker uppvigla nitiska och offervilliga men i sak obefästa och okunniga människor till strid mot ett efter Nya Testamentets mönster ordnat församlingsliv. Här hemma har den dåliga klangen absolut icke blivit förädlad av att de som lagt ut texten om "mission genom infödda" av någon anledning som regel visat ett anmärkningsvärt slappt intresse för de "infödda" medarbetarna i den närmaste omgivningen. Dessa får många gånger dra sig fram i uppenbar misär och lojalt finna sig i alla förödmjukande orättvisor. Nu och då snuddar nog fotfolket vid den kätterska tanken att all generositet icke är så godmodig som den ger sken av. Kanske beredvilligheten att spä' på redan välbärgade gästers överflöd

rent av styrs av ett illmarigt schackrande om favörer? Tanken är stygg men fullt berättigad.

Med mycket enkla knep spelas två sidor av församlingens funktioner ut mot varandra. I stället för att gå till mönsterbilden manar man *å ena sidan* fram skräckbilder av historiska misstag och låter dem tjäna som normer. Ur ett hemlighetsfullt intet träder samfundsspöket fram i agitationen. Verkningsfullt sprider det sin frossa över en huttrande menighet. Respekt för andliga lagar, ordning och disciplin på alla områden av församlingens inre och yttre verksamhet skapar, sias det, monstruösa präst- och kyrkovälden. Publiken skräms till uppfattningen att ett nytestamentligt församlingssliv rymmer så enormt många faror och åstadkommer så många problem för en effektiv mission att man helst bör avstå från alla försök att nå fram till det. Då det passar hämtar man *å andra sidan* fram förskönande bilder ur analerna, visar förtjust upp dem och förklarar idyllen med att den första tiden var underbart fri från alla inre problem, evan-

gelisationen var effektiv och toppresultat noterades.

Den som under några år varit med i många intensiva fighter mot otrons alla makter under ett mödosamt men stimulerande grundläggningsarbete vet hur förljungen denna historieskrivning är — för övrigt helt typisk för väckelseromantiken. Idyllen finns nog med i helheten men den får icke tränga undan andra mindre rosenröda historiska fakta. Problemen har hela tiden varit många och understundom nästan övermänskliga, men genom bön, bibelstudium och ståndaktighet har striden krönts med många segrar. Gud vare lov!

Skall man komma fram till en klar förståelse av Nya Testamentets ideal måste man gå förbi både moderna och historiska positiva eller negativa exempel och låta Ordet ensamt bli vägledande. All tendentiös förkunnelse som avsiktligt försöker konstruera meningslösa motsatsförhållanden mellan integrerande delar i en andligt aktiv församlings gudsliv kan man saklöst ignorera.

En vettig människa låter sig icke förledas till tron att den

fria missionen har en antagonist i församlingsväckelsen. Evangelisation är en naturlig följd av den lokala församlingens upprättelse. Vi tror icke på den "fria" kärleken därför aktar vi oss för att spela ut barnafödande och familjeliv mot varandra. Det finns många avskräckande exempel på allvarliga missbruk av föräldraauktoriteten tiderna igenom, men familjeinstitutionen är trots det säkerligen den enklaste och naturligaste formen för mänsklig fortplantning och samlevnad. Vi har inga sympatier för de krafter, som vill torpedera familjegemenskapen och låta samhället med vetenskapliga medel fostra barnen till "fria" individer.

Alla hänvisningar till religiösa despoter och maktblock förmar icke att bortförklara den gudomliga förordningens överlägsenhet. "Fri" kärlek utan fostrande ansvar för alla följder är absolut *inget* alternativ vare sig socialt eller religiöst. Den principen är man möjligen redo att erkänna, och då kan det vara skäl att titta litet närmare på de ideal som förts fram i debatten. Vi återkommer!

KRISTENDOM ÄR LIV

Vi äger en levande Frälsare. Upp. 1: 17—18

Vi äter levande bröd. Joh. 6: 51

Vi dricker levande vatten. Joh. 4: 10

Vi läser levande ord. Hebr. 4: 12

Vi går på en levande väg. Hebr. 10: 20

Vi äger ett levande hopp. 1 Petr. 1: 3

*Eystein Raude: Studier i Romarebrevet III***HUR BLIR MÄNNISKAN RÄTTFÄRDIG?**

Lagen, den skrivna och till Israel givna lagen, och den oskrivna i hedningarnas hjärtan sätter endast människorna i rörelse så att de börjar söka härlighet och ära, men den förmår aldrig att rättfärdiggöra någon. Den kan endast föra människan fram till medvetandet om att hon är en syndare. Det är endast genom tron syndaren blir rättfärdig.

Guds rättfärdighet.

Hur skall då dessa människor uppleva frid och frälsning? Det besvarar Paulus i kap. 3: 21—5: 11. Dock är det icke nog att de upplever frid och rättfärdiggörelse. De behöver också uppleva frigörelse från syndens makt. Hur detta senare sker besvarar han i kap. 5: 12—8: 39.

Guds rättfärdighet, är ett rättfärdighetstillstånd vars upphov är Gud själv och som står i ett motsatsförhållande till människans ställning under synden. Det har uppenbarats utan lag genom TRON på Jesus Kristus. Denna rättfärdighet är tillgänglig för alla som tror, ty alla har syndat. Om denna är det lagen och profeterna talar. Rättfärdiggjord blir man oförskyllt AV NAD genom förlossningen i Jesu blod — frälsningens grund — av tro. Denna rättfärdiggörelse som är en fri gåva tillfredsställer människans behov av frid och syndaförlåtelse. —

Rättfärdiggörelsen i Kristus sker i kraft av Hans död, 3: 21—26. Därmed uteslutes judens berömmelse. Denna rättfärdighet är tillgänglig för alla i följd av judens monoteism, kap. 3: 27—30.

Lagens plats i Guds frälsningsplan.

Lagen kan icke föra någon till rättfärdighet — det är det bara tron som förmår. Man upphäver dock icke lagen genom tron — den stadfästes

genom tron, 3: 31. Att så är förhållandet bevisar Paulus genom att nämna Abraham. Abraham blev rättfärdiggjord av tro, icke av gärningar, kap. 4: 1—3. Alltså hade icke Abraham något att berömma sig av. David gör en liknande beaktelse, kap. 4: 6—8. Lagen (Abraham) och profeterna (David) vittnar om denna frälsningsväg, kap. 3: 21.

Paulus går närmare in på Abrahams rättfärdiggörelse och visar att han blev rättfärdiggjord i oomskuret tillstånd, kap. 4: 10. Därför betyder icke omskärnelsen något för rättfärdiggörelsen. Den är bara ett tecken på denna. Abraham har således blivit en fader både för de omskurna och de oomskurna som tror — alla kan de få uppleva samma rättfärdiggörelse, kap. 4: 11—12.

Abraham fick löftet om arvet genom trons rättfärdighet. Om det är dessa som har lagen som äro arvingar, då hjälper icke tron, och löftet har blivit gjort om intet. Men tron var alltså före lagen och stadfäster därmed den sistnämnda. Därför är alla som tror, både judar och hedningar, arvingar till samma löfte — frälsning, kap. 4: 13—17.

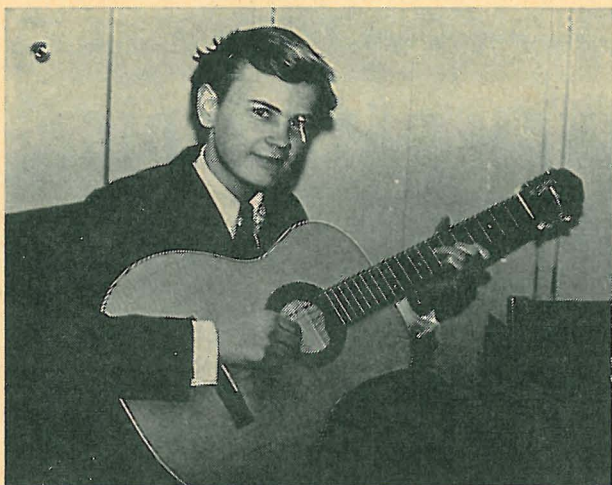
Vidare beskriver Paulus arten av Abrahams tro.

Abraham såg icke på omständigheterna, på sin egen höga ålder eller på Saras döda moderliv. Men han blev starkare i sin tro under det att han ärade Gud. Han tvivlade icke på löftet och därför blev tron räknad honom till rättfärdighet, kap. 4: 18—22. Men detta gäller icke bara Abraham — också för oss som tror på honom som uppväckte Jesus vår Herre från de döda, han som utgavs för våra överträdelser och uppväcktes för vår rättfärdiggörelse, skall frälsningen bli tillräknad genom tron.

Trons väg är den enda väg som för till det målet. Egna strävanden gagnar ingenting i Guds ögon, kap. 4: 23—25.

Forts. i nästa nr.

”JAG LEVER, I SKOLEN OCK LEVA!”

Göran Graveleij.

Göran Graveleij:

FKG

(Fria Kristliga Gymnasistföreningen)

OCH

MARANATA

En solig morgon för ett par år sedan träffades ett glatt gäng vid SJ-bussarna vid Medborgarplatsen. Det var en grupp av mina skolkamrater och jag som skulle på FKG:s weekend-träff i Österhaninge. Under bussresan satt vi förväntansfulla inför vad helgen i den natursköna bygden skulle bjuda på. Efter en lång resa kom vi lyckligt fram till den gård som Fria Kristliga Gymnasistföreningen (eller som den numera heter Frikyrkliga Gymnasistföreningen) använde till den här träffen.

I Fria Kristliga Gymnasistföreningen hade jag från början såsom nyomvänd sett en dörr till verksamhet för Gud och snart blev jag en av de aktiverade FKG-medlemmarna i min skola. Jag fann det stimulerande att anordna morgonsamlingar och en del av dem grep eleverna i skolan. Allteftersom tiden gick kom jag längre och längre in i ett system som jag från början aldrig kunde ana existerade. Såsom representant för Västertorps Läroverks FKG blev mitt kristna liv ett springande på kulturaftnar, Sydafrikaaftnar, distriktsmöten, värnpliktsdiskussioner o. dyl., allt

anordnat av Sveriges Fria Kristliga Gymnasistförening, de frikyrkliga gymnasisternas egen ekumeniska rörelse.

Låt mig nu återkomma till FKG:s trivselweekend i Österhaninge. Vi kom lagom till dagens bibelstudium och vi fyra från Västertorp inlemrades genast i varsin studiecirkel. Jag kom in i en cirkel som leddes av en statskyrkopräst. FKG firade nämligen den här weekenden i ekumenisk anda tillsammans med statskyrkans gymnasistförening KGF. De övriga tre ungdomarna i den cirkel jag kom in i tillhörde KGF. Prästen inledde bibelstudiet med Joh. 10: 16: "Jag har ock andra får, som icke hör till detta fårahus; också dem måste jag draga till mig, och de skola lyssna till min röst." Prästen försökte förgäves igångsätta debatt genom att förmedla oss sina spekulationer angående detta ord. "Männe Jesus menar varelser på andra planeter när han talar om andra får?" undrade prästen.

Kvällen blev en äkta kopplav-med-FKG-kväll. Vi samlades alla i en trivsellokal för att "mysa" och ha det trevligt tillsammans. KGF:s teaterspelande ungdom bjöd på en parodi av

Hamlet. FKG- och KGF-ungdomarnas skrattsalvor förenades under ekumenikens fana. Efter denna glada föreställning var det tid för våra själar att fyllas med en mera bastant föda. Ett par icke-kristna ungdomars klassiska musicerande grep oss alla djupt, och detta blev kvälens stora samtalsämne. Kvälens sista punkt var tyst meditation i kyrkan. Därefter väntade en lång och vederkvickande sömn för en de höga idealens, av en innehållsrik kväll uttrötad ungdom. Jag har bevistat flera FKG-weekender och de har gått efter detta mönster.

Låt mig nu vittna om mitt utträde ur FKG. Genom uppgiften att anordna morgonsamlingar kom jag i kontakt med Maranataväckelsen. Jag inbjöd dess vittnen att hålla morgonsamlingar. Här fann jag något så helt annorlunda från FKG:s tomma förkunnelse. I mitt hjärta grodde allt starkare en kärlek till ett radikalt och hänsynslöst frälsningsbudskap, såsom det förkunnades i Maranataväckelsen. Dagen kom då Mona Sundquist (som terminen innan tog studenten i min skola) och jag hade i tankarna att anordna ett FKG-väckelsemöte

tillsammans med Maranatavänner. Vi framlade detta på nästa distriktsmöte för att få klarsignal av Stockholms FKG:s ledning.

— Skall ni anordna ett möte i Maranatastil så kommer inte FKG att bistå er! utropade FKG:s dåvarande sekreterare i en ton som om vi kommit med en förolämpning. Under fortsättningen av kvällen och vid ännu en diskussionsafton fick vi genom de frågor vi ställde de informationer om FKG, som fick oss att glida ur denna eku-
meniska rörelse.

Katolska kyrkan och Kyrkornas världsråd försvarades ivrigt, dansaftnar ansågs av sekreteraren såsom en preferabel punkt på FKG:s evangelisationsprogram. Jag fick veta att morgonsamlingar i väckelsemötestil var felaktiga. "Genom mera profana morgonsamlingar vinner vi elevernas popularitet", menade man.

Min sista kontakt med FKG var en farsartad diskussion i min skolas inre FKG-krets bestående av en del missionsförbundare, några icke-kristna (!) samt jag. Den slutade nästan med tumult när jag påpekade att vi inte skall kämpa för *vår* popularitet utan för evangelium, om det så gör oss till dårar i denna världen. Då en flicka tillhörande Missionsförbundet blev utom sig av vrede och resten visade sig oförstående gentemot detta, fann jag för gott att avgå.

Jag är tacksam att jag i dag har kommit ur denna rörelse som gav te, coco-cola och trivselkvällar men saknade ett rent och frigörande evangelium om frälsning och förlösning genom Jesu Kristi blod. Detta var och förblir utbytt mot ett lamt budskap om att vi skall kämpa mot världens orättvisor och krig.

Du studerande som brinner för dina kamraters frälsning — Jesus vill leda dig och göra dig till ett eldsvittne. Sök dig närmare honom, vars språkrör du vill vara! Tag emot den kraft Han vill giva dig för att du skall skickliggöras som själavinnare. FKG:s festligt dukade bord bleknar i glans när de jämförs med de härliga bord Jesus har dukat. Vad är coca-cola, te och tårta i jämförelse med härlig frälsning, Andens dop, helbräddagörelse och ge-

menskap med Konungarnas Konung?

Undfly alla system och organisationer som trycker ner dig när du vill tjäna Honom, och som stjälar den tid vi skall bruka för att vinna själar. Låt Jesus få bruka dig och giva dig de gåvor du behöver för att skickliggöras i Hans tjänst. Vi kan aldrig få några tillfredsställande resultat i vårt själavinnarbete om vi inte vittnar under Hans smörjelse!

Göran Graveleij

Mona Sundqvist intervjuar FKG-sekreteraren Lennart Ring (missionsförbundare)

— **Maranata vill inte gå ut i ekumenikens namn, därför är det från början omöjligt med samarbete — målsättningen är ju en helt annan, säger Lennart Ring, missionsförbundare med teologistudier bakom sig, planer på att bli pastor och nytillsatt sekreterare för FKG:s Stockholmsdistrikt på en fråga om hur FKG ställer sig till samarbete med gymnasister som är Maranatavänner. "En gudstjänst i 'Maranatastil' skulle jag inte gärna acceptera", påpekar han och visar sålunda samma grundinställning som den FKG-sekreterare som omtalas i Göran Graveleij's artikel.**

FKG står i de frikyrkliga samfundens tjänst, förklarar han. Syftet med FKG-föreningarna är att vara en kontaktgrupp skola-församling. Verksamheten består främst i lektioner i religions- och samhälls-

kunskap, föreningsaftnar med tyngdpunkten lagd på debatter, gudstjänster där sådana ämnen som t. ex. frosseriet till jul med fördel kan tas upp, rastandakter och bibelstudier där huvudtemat är de kristna som medmänniskor.

— Men vart tar korsets kraft vägen i ett "socialt" evangelium?

— Det är så här jag har upplevt Kristus, svarar Lennart Ring.

FKG samarbetar till stor del med KGF, dess motsvarighet inom statskyrkan. — Jag vågar inte fördöma Svenska kyrkan, som ju också lever efter Guds Ord, säger han. FKG står i princip inte främmande för att slås ihop med KGF till en förening. Problemet är bara att föreningarna står i olika kyrkors tjänst och där kan kollisioner uppstå. FKG har även samarbetat med katoliker.

För ungdomar som går i gymnasium och har en brinnande längtan att få tjäna Jesus där kan det kanske i förstone se ut som om att det vore en väg att gå in i en kristen förening och verka utifrån denna. Man får dock konstatera att ordet "kristen" tyvärr kan betyda nästan vad som helst. De som valt att gå utanför lägret för att bära Kristi smälek har ingen plats i sammanslutningar som mer tycks gå in för att vara så representativa som möjligt och väcka så liten anstöt som möjligt inför världens barn.

FKG står i de kristna samfundens tjänst. Det innebär att alla missionsförbundare, baptister, frälsningssoldater och pingstvännar hälsas varmt välkomna. Maranatavännerna är dock av så främmande art att de inte passar in i bilden.

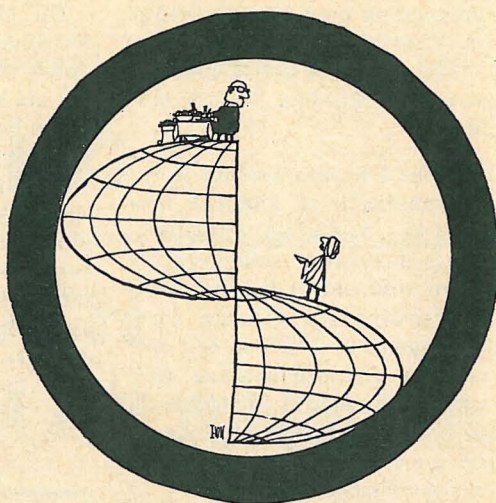
Hela julnumret av FKG:s tidning Gymnasistbladet ägnas åt klyftan mellan fattiga och rika i världen. T. o. m. andaktsrutan i detta nummer var fylld med appeller för djupare socialt engagemang.

Helt i konsekvens med detta kan inte heller en Maranatavän känna andlig gemenskap med medlemmarna i en organisation som hellre använder tiden till ekumenikfrämjande debatter och experimentgudstjänster än

åt att sprida Hans frälsning.

Ett samarbete är "omöjligt från början". — "Jag har svårt att uppleva det kristna budskapet i en Marantagudstjänst", bekänner Lennart Ring.

Mona Sundquist

LOKALINVIGNING I Ö-VIK

Från invigningshögtiden.

Den 10 mars hade Maranataförsamlingen i Örnsköldsvik in-

vigning av en av församlingen iordningställd möteslokal.

Det har en längre tid varit församlingens önskemål att kunna samlas i en egen lokal och för att kunna gå in för en regelbunden verksamhet, då ju svårigheter ibland har varit att hyra lokal för mötena. I början av januari sattes renoveringen av lokalen igång, vilken tidigare har varit verkstad, men även en gång i tiden varit möteslokal för Svenska frälsningsarmén.

Så när som på elljus och värmeinstalleringen har allt arbete gjorts av frivillig insats av vänner från församlingen på kvällarna.

Till invigningen, som vännerna med stor glädje hade sett fram emot, kallades broder Arne Imsen att tala i mötena och att även hålla en bibelstudievecka.

I första mötet gratulerade broder Imsen församlingen till

Arne Imsen talade och sjöng i invigningsmötet.

denna praktiska lösning i förhoppning att lokalen i första hand skall få bli en "bönelokal" för "bedjande lärjungar". —

Mycket folk samlades och vänner från Kramfors, Sundsvall och Norrbyn hade mött upp.

Lokalen som har sittplatser för ett 80—90-tal personer i normala förhållanden, fick utökas med extrastolar, så att då alla utrymmen utnyttjats bereddes plats för boråt 150 personer.

I bibelstudieveckan som följ-

de gav broder Imsen med skärpa och klarhet en underbar vägledning och orientering i Guds ord samt betonade vikten av att den auktoritet och makt som Ordet har får komma till herravälde i församlingen.

Bibelstudieveckan avslutades vid helgen med fem möten då även Rune Gelinder var med och förkunnade ordet i tal och sång, som fick ingång i många hjärtan. —

Alla dessa möten betydde mycket för Guds verk och för vännerna i Örnsköldsvik med omnejd. Många blev radikalt förnyade till kamplust och i kallelsen att tjäna Gud, flera begärde förbön till frälsning.

Församlingens adress är: Göran Edlund, Ängsgatan 7, Örnsköldsvik. Tel. 0660/172 28.

Gud vill väckelse!

Fridshälsningar

Tage Johansson
Örnsköldsvik

Seger i Skellefteå

"Huru skulle predikare kunna komma om de icke bleve sända?" —

När bröderna Lasse Johansson och Gunno Andersson i september 1967 "öppnade eld" i Skellefteå upplevde vi att de var sända. "Den Gud har sänt han talar Guds ord." Levande, verk samma ord. Sommarens tältmöten hade väckt längtan och hopp som nu fick svar. Många upplevde förnyelse och många mötte en Gud som kallar sitt folk till nya fälttåg och nya offer.

Församlingen har haft flera uppskattade besök och fått hjälp i striden av bl. a. bröder-

Rune Gelinder döper.

na Folke Jakobsson och Rune Gelinder.

Under tredje veckan i februari hade vi tre möten med besök av br. Arne Imsen som tillsammans med en grupp medarbetare var på genomresa. Det var

en av vinterns kallaste veckor, men tillslutningen var god och förkunnelsen dynamisk.

Söndagen den 3 mars hade vi dopförrättning i Tekniska gymnasiets aula. Det var en fest. Församlingsfest och väckelsemöte på en gång — då väckelsens ande var mäktigt utgjuten.

Kontakten mellan "de utvalda främlingar som bor kring-spridda" i Norrland har varit god och löftesrik, men tyvärr alltför sporadisk. Ömsesidiga besök har gjorts i Umeå, Luleå, Älvsbyn, Norsjö och Lycksele. Men resurserna är begränsade och avstånden stora. Och fälten ropar efter arbetare. De små grupperna kämpar tappert och Herren skall hålla sina kämpar stående tills undsättning kommer. Ty Han skall förvisso göra stora ting.

Ö. Dahlberg
Skellefteå

"Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Om icke vetekornet faller i jorden och dör, så bliver det ett ensamt korn; men om det dör så bär det mycket frukt." Joh. 12: 24.

Dessa ord har gripit mitt hjärta. Vad kan jag och du uträtta i oss själva? — Ingenting. — Allt egenliv måste dö bort, alla själviska tankar och begär, för att Kristus och Hans ord ska ta gestalt i våra liv. Då är vi inte längre våra egna, då är det endast Han som har någon bestämmanderätt i våra liv.

Du frågar kanske hur kan detta ske, och hur kan Kristus så få makten i våra liv?

Då skall jag ge dig ett litet gudsord som har givit mig en underbar vägledning. "Om någon vill efterfölja mig, så försake han sig själv och tage sitt kors på sig var dag, så följ honom." Luk. 9: 23—24.

Giv akt på orden "efterfölja", "försaka", "taga sitt kors på sig var dag".

Att vandra denna väg och följa Jesus, det innebär många försakelser, och kostar mycket för köttet och sinnet. Det kan helt enkelt inte överleva — det måste korsfästas. Hans ära till pris! "Om någon är i Kristus så har han korsfäst sitt kött, tillika med dess lustar och begärelser." —

VI MÅSTE DÖ FÖR ATT LEVA

Det räcker inte med att vi en gång har gjort detta, vi måste göra det varje dag. Det är en process som pågår i våra liv. Korset måste utföra sitt renande verk — det måste få taga bort allt som ej behagar Gud. —

Du kanske tycker denna väg låter fruktansvärt svår och oframkomlig, och att den skall ta glädjen och all lycka ifrån dig, men så är det inte. Du får den Helige Ande, som kommer din svaghet till hjälp. Han kommer sedan att bli din personlige Hjälpare. Han kommer att taga sin boning i dig. Det är

också han som gör att vi älskar Jesus, och finner vår lust i Hans vilja. — "Ty Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den Helige Ande."

Då får Jesus tillfälle att helt utföra sin vilja och sina gärningar genom våra liv. Då får vi uppleva fortsättningen av det bibelord som jag citerade: Den som vill vinna livet, måste förlora sitt eget liv i denna världen. —

Du som är ung och vill ge ditt liv mål och mening: börja vandra denna korsväg i Jesu efterföljd. Den går många gånger genom trånga pass, ty Gud har icke lovat göra vår väg bekväm. Men som vår dag är, kraft skall vi få. "Ty Han som är i oss är starkare än den som är i världen." —

Och hemligheten till seger det är Kristus i våra hjärtan. Det är detta som ger ditt ungdomsliv glädje och ett innehåll.

Och du får vara med att räd- da andra. —

Sedan väntar ett evigt liv i gemenskap med Jesus vår Herre. —

"När jag fick dina ord blevo de min spis, ja dina ord blevo mitt hjärtas fröjd och glädje." Jer. 15: 16.

Fridshälsningar

Rigmor Bergkvist
Fristad

Stor seger i Vetlanda!

"Men somliga drevo gäck med dem och sade: De äro fulla av sött vin." Apg. 2: 13.

En mäktig Andens vind drar fram över Maranataförsamlingen i Vetlanda just nu. Underbara skurar av särlaregn har fallit gång på gång under den senaste tiden. Ett skyfall — ja, så måste man kalla det — kom under en möteskampanj i mitten av mars.

Församlingen kunde glädja sig åt att ha broder Donald Bergagård samt evangelistparet

Gill och David Nellist från England på besök under några dagar.

Redan i första mötet kom Herren mycket nära, men det skulle bli mycket underbarare.

Under fredagen och lördagen hade Centralskolans aula hyrts och den fylldes av människor, som kom för att lyssna till budskapet. Nattmöte kunde även hållas på lördagen och det var en gripande syn att se alla ungdomar, som samlats.

Må Herren välsigna dem och

Gud är god!

Jag har inte varit frälst någon längre tid, endast ett år och några månader, men det är underbart, halleluja. Att veta vart man är på väg, en väg som leder till himlen och ett evigt liv. Jag kommer ihåg hur det var tiden strax innan jag tog

emot Jesus som den personlige Frälsaren. Om det inte var så att man "höll igång" på någon restaurant eller nattklubb, så var det ett irrande från den ena stadsdelen till den andra i vinterkylan så att fötterna tog skada av kylan och tånaglarna lossnade.

Men så råkade jag komma in på Centralstationen och där på telefonstationen fann jag en traktat om att det var möte i dåvarande Viktoriasalen. Jag gick dit och efter att ha varit där några gånger så böjde jag mig och blev frälst. En kort tid därefter blev jag döpt till

Kristus och för inte så lång tid sedan fick jag Andens dop. Gud är god, prisad vare Herren!

Johnny Colwell
Stockholm

Tar man tunnelbanan i sydlig riktning från Stockholms centrum kommer man efter tjugofem minuters resa till Hagsätra. Det är en förort lik många andra runt storstaden. Där bor några tusen människor, evighetsvarelser, som behöver höra evangelium, det glada budskapet. "Gå ut på vägar och stigar och nödga människorna att komma in", sade Jesus en gång. Vår tid att verka är kort, därför gäller det att vi besinnar att det är genom oss, vi som funnit Honom, Han vill ge sina skatter idag till en hungrande och törstande värld. Här är det inte fråga om vår egen förmåga

Från HAGSÄTRA

eller kraft, utan om att lyda Jesu maning: "Följ mig så skall jag göra er till människo-fiskare."

I Hagsätra har en grupp vänner från församlingen i Stockholm haft regelbundna möten under ett års tid. I tro har vi sått ut det Ord som aldrig skall vända tillbaka fåfängt, Guds Ord. För det mesta har mötena varit välbesökta särskilt av ungdomar. Flera av dem har varit märkbart gripna och vad

som skett i deras hjärtan vet endast Herren. De som är unga idag står i de flesta fall helt främmande för vad sann kristendom innebär. Därför behöver de lyssna till vittnesbörd som frambärs i den Helige Andes kraft och överbevisning. Ord och fromma attityder räcker inte långt om vi vill nå bakom den tuffa ytan.

Men, pris ske Gud, Herren vill bekläda oss med kraft och vishet. Han har besegrat de andemakter som står oss emot. Verket är Hans och Han för oss framåt i segertåg på sitt eget förunderliga sätt.

Essie Lund

leda dem in i arbetet för sjärlars frälsning.

Avslutningsmöten hölls på söndagen. På förmiddagen talade broder Donald Bergagård med gripenhet och ledde även brödsbrytelsen. Det blev en oförglömlig stund då många fick möta Herren på ett underbart sätt.

Då eftermiddagsmötet inledes förnams en underbar Andens närvaro och gång på gång föll Anden över både församling och vittnen.

Kvällsmötet, som även var det sista i serien, samlade en fullsatt lokal. Med stor kraft frambärs evangelium i tal och sång och glädjen var stor.

Många människor kom fram till förbön i eftermötet. Plötsligt föll Anden över hela skaran och ett underbart jubel brast lös. Man talade i tungor och sjöng och dansade i Anden. Samtidigt helade Herren många sjuka.

Vi tackar alla Herren för dessa möten, som på ett så under-

bart sätt givit församlingen större tro och inspiration i själavinnararbetet.

Låt oss alla bedja för dessa vittnen i deras fortsatta arbete för Jesus. Tiden är kort härefter. Låt oss ta vara på varje tillfälle att vinna själar för Jesus.

Fridshälsningar

Helle Israelsson

Gud hör bön

ETT EXEMPEL VÄRT ATT EFTERFÖLJAS

Allt ifrån urkristendomens första revolterande uppgörelse med judendomen, dess gudstjänstordning, stadgar och ceremoniallagar fram till vår egen tids andliga brytningar har den levande väckelsekristendomen haft att kämpa en kamp för tron, som också nödvändiggjort en frigörelseprocess, från de kyrkosystem, som av en mängd olika anledningar upphört att fungera, och därtill lika ofta också blivit hinder för de andliga livsflödenas väg ut till människorna. Jesu egna ord om det nya vinet och de gamla lägnarna har om och om igen gått i bokstavlig uppfyllelse.

Ordförande!

Jag vill i dag säga något som jag aldrig förr har sagt här, eller någon annanstädes, och som jag hoppas att jag aldrig någonsin mer skall behöva upprepa. Jag ber inte att någon skall förstå mej, men jag ber er lyssna en liten stund. Jag skall nämligen från och med i dag avsäga mig alla tjänster och uppgifter jag innehåft i B-s församling. Jag gör det från och med det nya årets ingång. Tidpunkten synes också vara väl vald, ty jag känner ingen bitterhet, agg eller hat mot någon, ej heller upplever jag någon skadeglädje inför det okända kommande. Det enda jag förnimmer är ro, förtröstan och frid.

Vi äro kallade till tjänst i tidsålderns största befrielseverk, som pågår i nuet, ingen får stå stilla, ingen får sitta. Det är en kamp på liv och död. Paulus säger att det är likt en tävlingskamp, där många löpare lägger ut på vädjobanan, men bara en som vinner segerkranen. Så vänder han udden mot oss kristna och fortsätter: "Löpen såsom denne för att ni må undfå segerlönen."

Av det pressade arbetet, nöden och lidandet som i dag drar fram över folkvärlden, finns det bara en tolkning på den namnlösa ångest som följer i dess spår: Vi närmar oss med hast tidsålderns mest dramatiska händelse — Jesus skall komma igen! —

Satan har lyckats lura på oss så mycket arbete, tjänster, uppgifter, påbud och föreskrifter. Vi kvider och lider och vi dignar under bördornas tryck.

Vi orkar inte längre hålla en gudstjänst som är ren och obesmittad inför Gud. Jag är rädd för att vi slår tegel åt Farao varenda en. Förvisso har gamla testamentets stora befrielseverk, utvandringen från Egypten något att lära oss ännu i dag. Det finns knappast någon bok i gamla förbundet som inte omnämner detta stora verk, och Gud själv har satt det till ett tecken för människors barn till eviga tider.

Det är minst två saker som är utmärkande, framför allting annat, när befrielseverket går in i sin slutuppgörelse. Vi ser det myckna arbetet som påläggs folket, vilket åstadkommer nöd

och lidande, samt en ångest som ingen kan överblicka. Samtidigt med detta pågår de stora kompromisserna. Den ena dagen lovar Farao så, den andra tar han tillbaka. Han säger att männen får gå men kvinnorna stannar kvar. En annan gång säger han att ni får alla gå, men er egendom och fäkreaturen skall lämnas kvar. Men då säger Mose som står som Guds representant i tiden: "Inte en klöv får lämnas kvar." —

Då jag nu i dag står här och begär mitt utträde ur B-församlingen och anholder om flyttningsbetyg för att helt övergå till Maranata är det inte enbart i mitt eget hem eller i församlingen utan det är en manifestation i den himmelska världen, inför andevärldens furstar och väldigheter, samt inför änglar i mångtusendetal.

Och till sist. Om du också är här som aldrig förr har haft ett offentligt böneämne, så vill jag säga, att från och med i dag så får du ett: Bed till Gud för mig, bed av hela ditt hjärta, bed natt och dag, bed tills Jesus kommer. Amen.

Leif Nyman

LEVER JESUS I DITT HJÄRTA?

Roland Olofsson

...HERRE BLIV KVAR HOS OSS...

Bliv kvar hos oss, ty det lider mot aftonen och dagen nalkas redan sitt slut.

Luk. 24: 13—35.

Den första påskdagen var snart slut. Två av lärjungarna var på vandring hem till sin by Emmaus, som låg 11 km. från Jerusalem, där de hade varit tillsammans med skaran som valt att följa Jesus Kristus.

Nu gick de där på vägen mycket bedrövade. De samtalade om de väldiga händelser som hade ägt rum under helgen i staden.

De var rättrogna judar och väl förtrogna med skrifterna. De hade gått i synagogan varje sabbat och läst i torarullarna, men ändå hade de glömt alla ställen där det stod att Messias måste lida och dö, men att döden inte skulle kunna behålla honom, utan att han skulle uppstå igen enligt profetiorna. De var så omtöcknade av sin sorg och sitt missmod att de ej kunde tro på uppståndelsens verklighet. —

Det är väl det som också är till hinder för väckelsen i dag, att vi läser om möjligheterna och undren i bibeln och hör det predikas ständigt men ej förmår att i full utsträckning överföra teorierna till verkligheten!

Men, tack och lov att Jesus uppstod till skillnad från alla andra religionsstiftare som ligger stendöda i sina gravar. — Han var Guds Son, pris ske Gud, att Han ville sända sin älskade Son att frälsa oss stackars syndare!

— — —

När de här två lärjungarna var som mest bedrövade och saknade sin älskade Herre mest, kom han själv och gick med dem. Det är alltid så att när nöden är som störst, är hjälpen som närmast. Jesus frågade dem vad de talade om, och var så bedrövade över. Då svarade den av dem som hette Kleopas: "Du är väl den ende i Jerusalem som ej vet att överstepräster har utlämnat Jesus från Nasaret till att korsfästas. Han var en stor profet, mäktig i ord och gärning. MEN VI HOPPADES att han var den som skulle förlösa Israel."

De tänkte världsligt, de hade önskat att Jesus var Ledaren som skulle driva ut de romerska imperialisterna och göra en fri stat av det förtryckta Israel. Det var ju en god tanke. Alla vill ju vara fria och har också rätt till det. Två hundra år tidigare härjade och förtryckte sy-

rierna, med den ogudaktige konungen Antiokus Epifanes i spetsen, svårt i Israels land. År 167 f. Kr. gjorde han templet i Jerusalem till ett avgudatempel och förbjöd judarna hålla gudstjänst och fira sabbaten. Då uppträdde Judas Maccabeus och hans bröder och samlade folk som tappert rensade landet från förtryckarna. Lärjungarna föreställde sig att Jesus också skulle göra så mot romarna. Men hans rike var ej av denna världen. Det är viktigare att vara andligt fri. Därför kom Jesus för att förlösa oss ur synden och världen. "Den Sonen gör fri, han är verkligen fri." Joh. 8: 36.

— — —

När de gick vägen fram började Jesus gå igenom alla profetior om sig i gamla förbundets skrifter, och att han måste uppfylla dem alla. —

När de var framme vid byn ställde sig Jesus som om han ville gå vidare, men de nödgade honom. "Bliv kvar hos oss, ty det lider mot aftonen och dagen nalkas redan sitt slut."

Dessa lärjungarnas ord till Jesus vill jag överföra på det andliga området. De har gripit mig oerhört den sista tiden. Må

LEVER DU DET NYA LIVET?

vi alla som verkligt kristna bedja den bönen: "Bliv kvar hos oss." Bliv kvar hos mig, bli kvar hos din församling så att vi ej slöar till och blir ljumma, ty det lider mot aftonen i tiden och dagen är snart slut att verka Herrens verk. Profetiorna i Israel har gått i uppfyllelse. Ändens tid kommer mycket snart. —

De två vandrarna hade ej känt igen Jesus när han gick med dem, då han nu hade en förhärligad kropp. Han hade fått del av uppståndelsekraften, samma kraft som en gång ska förvandla oss och lyfta oss upp i skyn till Jesu möte. Men när han bröt brödet i deras åsyn, öppnades deras ögon och de kände igen honom. Men då försvann han ur deras åsyn. Då kom den rannsakande tanken till dem och de sade: "Voro icke våra hjärtan brinnande i oss?" Är våra hjärtan brinnande i oss, så vi hör Jesu röst och kan känna igen honom? —

Min käre medkristen, vi måste ha samma sinnelag som Jesus Kristus. Först då kan vi vinna seger över alla fiendens snaror i vardagslivet. Det innebär att vi måste älska våra ovänner och bedja för dem, Matt. 5: 44. "Om någon slår dig på den högra kinden, vänd den andra till åt honom." Matt. 5: 39.

Må vi bedja om nåd att ha ett brinnande hjärta och olja i lampan, så vi kan älska de som är bundna i synden. Amen, kom Herre Jesus!

Roland Olofsson
Jönköping

Ty så älskade Gud världen,
att han utgav sin enfödde
Son, på det att var och en
som tror på honom skall icke
förgås, utan hava evigt liv.

Joh. 3: 16.

VÄRDEFULLA BÖCKER

EN SKAKANDE SKILDNING OM FÖRFÖLJELSE
I VÅR EGEN TID — EN BOK OM FÖRHÅLLAN-
DENA BAKOM JÄRNRIKÄN.

Richard Wurmbrand:

TORTERAD FÖR KRISTI SKULL

Pocket. 125 sidor. Pris 7: —

EN BOK SOM ALLA BORDE LÄSA

T. L. Osborn:

SJÄLAVINNANDETS HEMLIGHET

Pocket. 123 sidor. Pris 4: 50.

W. T. H. Richards:

FRÅN DÖRR TILL DÖRR

Inb. 105 sidor. Pris 5: —

KLIPP HÄR — — — — —

Till MIDNATTSROPETS MISSIONSBOKHANDEL

Surbrunnsgatan 60, Stockholm

Sänd mig mot postförskott

- ☐ ex Torterad för Kristi skull à 7: —
☐ ex Själavinnandets hemlighet à 4: 50
☐ ex Från dörr till dörr à 5: —

Namn:

Adress

Poststation

MALMKÖPINGSKONFERENSEN

20.7 – 28.7

söker FUNKTIONÄRER

Vi behöver:

- * KÖKSPERSONAL
 - Kokerskor (storkök)
 - Serveringspersonal
- * BARNSKÖTERSKOR
- * VAKTMÄSTARE
- * MANLIG och KVINNLIG ORDNINGSPERSONAL
- * STÄDPERSONAL (som kan inställa sig fredagen den 19/7 för städning av logement och område)

Enda ersättning: kost och logi samt glädjen av att få tjäna Gud i en andlig miljö.

Anmäler mig som

Namn

Adress

Postadress

Anmälan bör göras före den 1/6 1968 och till Malmköpingskonferensen, c/o Midnattsropet, Surbrunnsgatan 60, Stockholm V.

I
uppståndelsens
gigantiska
ögonblick
gick
Jesu
tankar
till
en
ensam,
svag
och
olycklig
människa

SÄRSKILT

"Men gån bort och sägen till hans lärjungar och särskilt till Petrus: Han skall före eder gå till Galiléen..." Mark. 16: 7.

Hur underbar är inte JESUS — kärleksfull, öm och osjälvisk i sin omtanke om oss människobarn. Tänk att han i uppståndelsesegerns gigantiska ögonblick också tänker på en liten svag, olycklig människa! —

Det stora återlösningsverket var nu fullbordat. — Såsom hela släktets stora Överstepräst hade han nyss gått in i själva himmelen med sitt eget dyra blod — såsom med blodet av ett felfritt lamm utan fläck — och bringat försoning för en hel världs synd. — Ur världshistoriens väldigaste strid mot mörkrets makt hade han utgått med en seger, som genljudit genom både himlar och helvete. I sin död och uppståndelse hade han besegrat honom som har döden i sitt våld, det är djävulen — han hade avvärjat den onda andevärldens furstar och väldigheter — nedstigit till avgrunden — övervunnit själva döden — tagit dödsrikets nycklar från den Starke — fört liv och oförgänglighet fram i ljustet. —

Hela Skapelsen hade vändats i dessa så ödesmättade ögon-

blick. Själva solen vände bort sitt ansikte och ett stort mörker kom över jorden — de uråldriga bergen rämnade — marken skalv. —

Jesus segrade — krönt med härlighet och ära stod han upp ur graven medan morgonstjärnorna tillsammans jublade och kerubers och serafers fröjderop fyllde alla himlar. —

I detta triumfens förunderliga ögonblick gick dock Jesu tankar till några enkla lärjungar och särskilt till en av dem, som mer än de andra behövde hans kärlek och omtanke. — Underbara frälsareord: ... Sägen till lärjungarna ... SÄRSKILT TILL PETRUS...

□
 ...SÄRSKILT TILL PETRUS

De orden uttrycker med största bestämdhet att Jesus intresserar sig för, och har omvårdnad om, den ENSKILDA människan. —

Hur ofattbart det än låter är det så. Gripna av Guds storhet och vår egen ringhet utbrister vi ofta med psalmisten: "När jag ser Din himmel, Dina fingrars verk, månen och stjärnorna som Du har berett, vad är då EN människa att Du tänker på henne, eller EN människosson, att Du låter Dig vårda om honom..."

"JAG VAR DÖD, MEN...

TILL PETRUS...

Ar
Anders B.
Andersson

Världarnas Herre har dock reda på oss och vårdar sig om våra öden. —

Jesus kom för att frälsa VAR OCH EN — icke kollektiven.

Ingen har som Jesus värdesatt den ENSKILDA människan. Har han inte sagt, då han liknar sig själv vid herden, som lämnar de nittionio fåren i öknen och söker efter ETT AV DEM, som gått förlorat: "Jag säger eder, att likaså bliver mer glädje i himmelen över EN ENDA syndare, som gör bättring, än över nittionio rättfärdiga, som ingen bättring behöva." —

□
...SÄRSKILT TILL PETRUS

Det ordet säger också att Jesus ömmar för SYNDAREN, ty en syndare var Petrus. —

Han hade varit övermodig och stortalig, men ändå ynkelig och feg, förnekat, svurit och förbannat. —

Nu gnagde det onda samvetet och självförakt i hans innersta, och ångerns tårar brände hans kinder. Han var olycklig, plågad, eländig, utanför, nerkörd, utstött...

JESUS förstod hans belägenhet och SYNDAREN fick en SÄRSKILD hälsning. Det var inte den älsklige Johannes eller den präktige Natanael, som låg

Jesu hjärta närmast. Det var Petrus — den ångerfulle syndaren. —

"Det är inte de friska, som behöva läkare, utan de sjuka. Jag har icke kommit för att kalla rättfärdiga, utan SYNDARE till bättring", hade Jesus ofta sagt. Det var därför han nu hälsade särskilt till Petrus.

□
...SÄRSKILT TILL PETRUS

De orden visar också att Jesus har särskilt hjärta FÖR DEN SOM DET MISSLYCKATS OCH GATT SÖNDER FÖR. —

Petrus hade verkligen haft en stark personlig upplevelse av Jesus Kristus, så stark att han lämnat hela sitt gamla liv, alltsammans, och följt Jesus. Och frimodigt hade han bekänt sin tro: Du är Messias den levande Gudens Son. — Och nog hade han älskat sin Herre; då skarorna vände ryggen åt Jesus hade inte Petrus gjort dem sällskap. Herre, till vem skulle vi gå..., hade han då sagt. —

Trots en genomgripande personlig upplevelse, en rätt kunskap och en innerlig kärlek till Jesus hade han nu ändå fallit och förnekat sin Herre. Han hade svikit sin Mästare, sin tro och sin kallelse. —

Ingen visste bättre än han

själv hur han led, hur förnedrad, misslyckad, hopplös och förtvivlad han var.

Jo, en — JESUS. —

Och han sände Petrus en särskild hälsning. —

Den där SÄRSKILDA hälsningen rymde så mycket: Jag förskjuter dig inte Petrus — jag förlåter dig allt — jag räknar med dig — allt kan bli bra igen Petrus — jag behöver dig — jag skall ge dig den kraft du behöver. —

□
...SÄRSKILT TILL PETRUS

Petrus tog Jesu hälsning på allvar.

Han skyndade sig uppsöka Jesus och han talade ut med honom om allt. Och Petrus var med i skaran i den övre salen och han var med då Anden föll. Frimodigt förkunnade han Guds dråpliga gärningar och de sjuka bjöd han vara helbrädda i Jesu namn — han blev ett mäktigt redskap i sin Herres hand. —

Det kan också du bli, som är i samma situation som Petrus. Därför har Jesus också EN SÄRSKILD HÄLSNING TILL DIG.

Jesus glömmer ingen

SE, JAG LEVER!"

Vilka av dessa skivor saknar Du?

Sätt ett X för de skivor Du önskar och vi sänder dem mot lösen ENDAST 10: -. Resterande på månadsbetalning.

- ☐ C 6785. Nordlandstrion till ensemble. Min Kung och jag/Hvor vil du hen/Ovan stjärnor klara/Kom, kom.
- ☐ C 6784. DOLOS. Livet för Gud/Giv Honom allt/Alla har bekymmer/Where could I go.
- ☐ C 6783. SEGER-kvartetten. I den stilla aftonskymning/Varför, varför/Han ser din längtan/Det skall bli frid.
- ☐ C 6782. SMU-teamet. Herre hjälp mig att leva/Evighetens morgon/Mamma, är det långt till Himlen/Bönevägen.
- ☐ EP 476. Under över alla under/Kraften alla får/Ära ske Hans namn/Jesus Guds väldige Son. Solosång Bertha Svensson. Triosång Bertha, Kurt, Roland.
- ☐ HS 202. My God is Real/I shall not be moved. Donald Bergagård och The Brothers.
- ☐ HS 200. Guldgrävarsången/Jag var borta ifrån Herren. Sång av Donald Bergagård.
- ☐ C 6779. Christallen (Musikskiva). Ut bibeln finns en skatt/När vi råkas ibland/Mitt hem bortom bergen/Är jag i himlen.
- ☐ C 6778. 7 sjungande fruar (Gitarrgrupp från Nässjö). Frid, frid, ljuvliga frid/Aftontankar/Min Kung och jag/Jag har en vän.
- ☐ C 6776. Missionskyrkans Ungdomskör, Tibro. Jag sökte Gud — Han var där/Evrey time I feel The Spirit/Jag ej behöver ängslas/Blott en dag.
- ☐ C 6775. Elkvartetten. Guds folk är på resa/Gamla tiders väckelse/Mitt hjärtas sång/Det finns ett namn.
- ☐ C 6774. Uno Davidsson och Ake Joelson. Duettsång. Som hjorten efter vatten/När Jesus kom/Av bare nåde/Har du intet rum.
- ☐ C 6773. Uno Davidsson och Ake Joelson. Duettsång. Psalm 139/Var jag går i skogar, berg och dalar/Sjung som fågeln glad uti lunden/Guldgrävarsången.
- ☐ C 6772. Britta och Axel Thorsén. Solo- och duettsång. Två vägar/Man söker så ofta/Bortom livsfloedens gränser/Utan Gud i världen.
- ☐ C 6771. Fjugestapojkarna. Det går en bönebro/Gator av guld/Vi skall fara bortom månen/Michael rows the boat.
- ☐ C 6769. SEGER-kvartetten. Vi reser hem/Håll min hand/Kommen till mig/Det är som himmel.
- ☐ HEP 145. Mäktiga ting/Jesus min sång/Ett härligt möte/Det gamla evangeliet. Sång av Donald Bergagård.
- ☐ HS 203. Jag har hört om en stad ovan molnen/Blott en dag ett ögonblick i sänder. Duettsång av Kurt Peterzén och Roland Lundgren.
- ☐ CCEP 40. Betaniakyrkans i Jakobstad strängband, solister och kör. Aldrig jag glömmmer den saliga dag/Tanke som fåfängt spanar/Kasta all din nöd på Jesus/Kom som du är.
- ☐ EP 483. Runo Erixon. Mitt hem är där på den andra stranden/Varför får Han stå därute?/Underbar, underbar är Han/Sista tidens väckelse nu brinner.
- ☐ HS 199. Jerusalem/Till den eviga sångens land. Sång av Vivian Mårtensson.
- ☐ HEP 238. Eystein Raude spelar gitarr-solo på Aage Samuelsson-sånger.
- ☐ HS 160. Ut i särlaregnets tid/Gud vare tack och lov. Sång av Donald Bergagård och Erik Gunnar Eriksson.
- ☐ HEP 175. Ovan stjärnor klara/Vid Jerikos väg/Bortom gyllene sol. Sång av Donald Bergagård till dragspel och gitarrer.
- ☐ HS 176. Gud är densamme som fordom/Ovan där. Sång av Donald Bergagård.
- ☐ HS 181. Jesus har aldrig sagt nej/Lägg den där. Sång av Erik Gunnar Eriksson.
- ☐ HS 186. Bönevägen/Glad jag sjunger. Sång av Donald Bergagård till dragspel och gitarrer.
- ☐ HS 197. Jag skall aldrig dö/Min Gud förmår. Solosång av Donald Bergagård.
- ☐ CCEP 45. Vätterbröderna: Vid Jerikos väg/Jag vandrat sista sträckan/Hav tack, o Jesus/Din jaspismur.
- ☐ CCEP 54. Britta och Axel Thorsén: I Himlens paradis/Det är så underbart/Gömd i klippan/Aldrig i världen din själ finner ro.
- ☐ CCEP 55. Erik Samuelsson tillsammans med Irving och Kjell-Ane: Noasången/Innanför eller utanför/Rum, rum kom här är rum/Vid korset finns rum för dig/Fribiljetten/På löftenas vagnar/Hur underlig är Du i allt vad Du gör/Åskan.
- ☐ HEP 247. Då alla varför skall få sitt svar/Jesus är livet för mig/Jag är lycklig varje dag/Elden brinner lika härligt nu som förr. Sång av Donald Bergagård.
- ☐ CEP 57. J-stadskvartetten: Jag vandrar åstad/Tro på Gud/Han kommer snart/Jesus gick sin väg allena.
- ☐ CCEP 58. Nordlandstrion: Bönnebarnet/När du når Guds Himmel/En herlig frelse/Jesus er det beste navn.
- ☐ CCEP 59. Elkvartetten: Gud i naturen/Hur skall det kännas/Han har öppnat pärlporten/Barnatro.
- ☐ MEP 4. Så kommer Herrens ord till Gudsprofeten Samuel/Jag vill hellre ha Jesus/Herre du min Gud och Frelser. Sång av Torvid Pedersen, Marit och Ingjerd Laubo.
- ☐ CCEP 61. Svenska Frälsningsarmén, kapten Astrid Lindqvist o. kapten Britt-Ingrid Berggren, duettsång till ackompanjemang av kapten Olle Westerberg: Ljuset från Korset/Löftesstjärnor/På vägen hem/Mitt rätta hem.
- ☐ S 661. Elkvartetten: Det lönar sig att tro på Gud/Jag var borta ifrån Herren.

BESTÄLLNING

Härmed beställes de skivor jag markerat med X

- ☐ att sändas mot postförskott
- ☐ att sändas mot avbetalning

Ny tidning medsändes varje order. Sänd därför in annonssidan.

Namn:

Adress:

Postadress:

Telefon:

EVANGELII CENTER, Borlänge 2. — Postgiro 125 99. Tel. 0243/105 95.

MÖTES- och KONFERENSANNONSER

Självkostnadspriset för en annons av
nedanstående storlek är 50:—

Påskkonferens i Skellefteå

Skärtorsdag 19.30, Långfredag 11.00, 15.00 och 19.30, Påsklördag 19.30, Påskdagen 15.00, 19.30, Annandag påsk 15.00 och 19.30.

Vittnen: LASSE JOHANSSON, FOLKE JACOBSSON, RUNE GELINDER och GUNNO ANDERSSON och en stor sångarskara.

Alla möten hålles i Tekniska Gymnasiets aula.

Tel. 0910/157 40

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Evangelistdagar i Norrköping 20–23 maj

Vittnen och äldstebröder från hela landet inbjudas till bön, bibelstudium och samtal kring Guds Ord. Anmälan om deltagande skall göras före den 11 maj till Björne Erixon, Olai Kyrkogatan 27, Norrköping, tel. 011/10 40 56.

Maranataförsamlingen

Maranataförsamlingen i Jönköping

har i FOLKETS HUS sina möten

Tisdagar 19.30 Bibelstudium, onsdagar 19.30, lördagar 19.30 och söndagar 15.00 och 19.00 Väckelse- och Frigörelsemöten. — Mötesannonser onsdagar och fredagar i Jönköpings-Posten.

Missionskassör ROLAND OLOFSSON, pg 1 48 59

Förest. ANDERS B. ANDERSSON, tel. 036/11 36 55

Evangelist MARITA HAMMAR, tel. 036/11 27 87

Maranataförsamlingen i Stockholm

har som regel sina möten på följande tider:

Lördagar 19.30 Bön- och lovprisningsmöten, söndagar 11.00 och 19.00, onsdagar 19.30 Frigörelse- och väckelsemöten. Mötesannonser onsdagar och lördagar i Dagens Nyheter.

Förest. ARNE IMSEN, tel. 31 71 35

Missionskassör STURE SWÄRD, pg 44 10 05

Maranataförsamlingen i Örebro

har väckelsemöten torsdagar 19.30 och söndagar 11.00 och 19.00 i Örebro Arbetarförnings lokaler, Slottsgatan 11. Bön och bibelstudier i annan lokal tisdagar och lördagar 19.30. Mötesannonser torsdagar och lördagar i Nerikes Allehanda.

Föreståndare Agne Bark, tel. 14 10 24.

Miss.-kassör Ernst Seger, pg 64 75 03.

PILGRIM

*Som en pilgrim i tiden
bland tårar och död
ser jag hän mot den ljusnande dag.
Då för evigt är borta
all smärta och nöd
när jag skådar min Frälsares drag.
Ingen sorg, ingen synd
mer mitt hjärta då sårar,
allt är sänkt i det djupaste hav.
När min ande får njuta
de eviga vårar
har jag glömt vad mig jordlivet gav.*

*Ingen fruktan för död,
ej mer ryckas de kära
ifrån oss, såsom ofta här skett.
Aldrig tvivel och frestelser
där oss besvära,
vi skall se vad vår Fader berett.
Sköna dag, när som Jesus
på skyarna hämtar
dem han köpt ifrån jorden till Gud.
När den himmelska klockan
välkomnande klämtar
och jag mottar min härliga skrud.*

*Men än vill jag verka
för Jesus — och brinna
som en fackla så lysande klar.
Så att någon från mörkret
till ljuset må hinna
och få frid med sin Herre och Far.
Jag vill gå med ett ord
till de arma — i nöden
vill jag räcka en hjälpende hand
om jag så skall förbrännas
av striden, av glöden
går jag hem till mitt eviga land.*

MARTA BERG